

doen heeft en geen normale bedrijfstak is, maar alles te maken heeft met macht en uitbuiting. Dat is een vorm van profetisch spreken waarvan we heel wat kunnen leren." Bij nader inzien denkt Hoogenkamp dat religieuze leiders niet voor niets zwijgzaam zijn over de seksualisering van de samenleving. „Het gaat ook altijd over onszelf. Daarom is het is veel makkelijker iets te zeggen over asielzoekers.

Er zit ook een moeilijke en verdrietige kant aan seksualiteit. Als de een iets anders wil dan de ander. Gemis, verlangen, eenzaamheid, dat hoort er ook bij." De generatie van de seksuele revolutie heeft daar weinig oog voor, vindt ze. „Het is de generatie die vindt dat de slaapkamer je eigen terrein is en dat God seks ook reuzeleuk vindt. Met zoveel overgave aan het bloemetjesgevoel is de keerzijde, de kant van exploitatie en onvrijheid, minder in beeld."

Geestelijke leiders, zegt Elisa Klapheck, moeten eerder een pleidooi houden voor goede seks, waarin het heilige aanwezig is. Daarbij moet ook de vrouwelijke stem klinken. De boodschap kan niet zijn dat we terug moeten naar de jaren vijftig. „De seksuele revolutie was een winst. Toen de aidsepidemie bekend werd, kwam de campagne safe sex." Zo iets zou er nu ook moeten komen, tegen de platte clichébeelden die de eros blokkeren. „Een campagne voor heiligheid in de seks."

Abeltje Hoogenkamp komt tot een vergelijkbare conclusie. „De kerk zou mensen die van elkaar houden moeten aansporen om meer tijd samen in bed door te brengen. Goede seks is een concurrent voor de economie. Zolang je in bed ligt ga je niet shoppen of werken."

- **Tags:** Abeltje Hoogenkamp | eetstoornissen | Elisa Klapheck | seks | seksualiteit | seksuele revolutie
- Waarschuw de redactie
- 592 keer gelezen
- Asceline - 09 okt 2007 - 23:00
- Plaats dit artikel op uw favoriete site: Wat is dit?

Geef reactie

Uw naam:

Onderwerp:

Reactie: *

Change block type